

[Mejdahl]

Jeg håber, at der viser sig et flertal her i Folketinget for det her forslag, om ikke før så siden. Jeg er helt sikker på, at rigtig mange pensionister kan se nødvendigheden af ændringen, og at pensionsreguleringer ikke fremover bliver kraftigere end lønreguleringerne. Vi skal huske på, at der ikke er tale om nedskæring, men om en mindre vækst end den, automatikken betinger. Det er ikke et spørgsmål om, at pensionisterne har et overforbrug, som fru Birthe Hansen nævnte.

Hvis ikke vi reducerer det offentlige udgifter totalt set, så har vi ingen muligheder for at forbedre vores erhvervslivs konkurrenceevne. Det er nu engang erhvervslivet, som skal tjene pengene hjem til at betale offentlige ydelser med. Uden et effektivt og konkurrencedygtigt erhvervsliv bliver der slet ingen folkepensioner udbetalt, og så er det ikke længere kun reguleringer, vi snakker om.

Venstre støtter socialministerens lovforslag, fordi det er nødvendigt.

Tove Niemann (FP):

Så foreligger der igen et forslag fra regeringen, der kort og godt går ud på at forringe pensionisternes økonomiske vilkår væsentligt. Af bemærkningerne fremgår det tydeligt, at en enlig pensionist mister 74 kr. om måneden, og en gift pensionist mister 62 kr. om måneden, dvs. henholdsvis 888 og 744 kr. om året. Det er utrolig mange penge for dem, der kun har pensionen at leve af.

Det virker fuldkommen absurd, for da Fremskridtspartiet fremsatte et beslutningsforslag om, at folketingsmedlemmer og ministre skulle gå 20 pct. ned i løn, var der ingen af medlemmerne fra de andre partier, der så meget som gad svare på det, og ikke en eneste gik ind for det. Jeg kan godt forstå, at vores folkepensionister ude omkring i de små hjem har mistet respekten for folketingsmedlemmerne.

I bemærkningerne til lovforslaget står der, at drifts- og anlægsudgifterne må reduceres, hvis væksten i overførselsindkomsterne ikke bremses. Fremskridtspartiet kan ikke gå ind for dette lovforslag, men vi kan sagtens gå ind for, at der spares på drifts- og anlægssiden, bare for at nævne nogle få eksempler: Inden for Udenrigsministeriet ved anlæg af ambassader, 15 mio. kr., Undervisningsministeriets anlæg og udlån 84 mio. kr., Kulturministeriets anlæg og udlån

175 mio. kr. og Storebæltsforbindelsen, som Fremskridtspartiet stemte imod at det offentlige skal finansiere. I Jyllands-Posten den 17. maj 1989 kan man læse, at ulandsbistanden skal stige med 500 mio. kr. til i alt 6,6 mia. kr. i år. Rigsrevisionen har påpeget, at der er problemer med at få anvendt de mange penge på en for skatteyderne ansvarlig måde.

Fremskridtspartiet finder det meget, meget ansvarligt og fornuftigt at bruge disse penge til vores pensionister. Danida har brugt 1,9 mio. kr. til kulturel indsats i ulandene. Kulturministeriet har brugt 1,2 mio. kr. til samme formål. Ingen har endnu kunnet definere, hvad kultur er, men vi mener, at kultur i allerhøjeste grad er at sørge godt for især vore folkepensionister, de selv samme mennesker, der har været meget stærkt medvirkende til den sociale standard, vi har i dag, som nu er ved at blive ødelagt. Vi ønsker stadig, at alle pensionister, gifte eller ugifte, skal have 5.000 kr. skattefrit om måneden.

Vi siger nej til dette lovforslag.

Kirsten Lee (RV):

I forbindelse med forhandlingerne om det foregående forslag har jeg redegjort for Det Radikale Venstres holdning til ændring i reguleringsbestemmelserne i overførselsindkomsterne, og jeg skal ikke forlænge debatten ved at gentage synspunkterne.

Vi støtter forslaget.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg må jo sige, at jeg er i samme situation som finansministeren og må konstatere, at der for øjeblikket ikke er flertal for det forslag, vi her har fremsat. Jeg kan måske slutte mig til Venstres ordfører og håbe på et flertal om ikke før så siden, for sagen er jo, at dette forslag er et nødvendigt forslag. Hvis det ikke bliver gennemført nu, bliver det gennemført en anden dag, og det tror jeg nok er vigtigt at sige her, at man skal ikke gøre sig forestilling om, at man kan undgå at røre ved de nugældende reguleringer.

Jeg vil gerne sige til fru Jytte Hilden, som sagde, at vi ikke ville respektere indgået forlig, at jeg bare skal henvise til det, finansministeren sagde om dette spørgsmål til hr. Nyrup Rasmussen. Jeg kan helt henholde mig til det. Vi respekterer naturligvis det forlig, som blev indgået i 1987, selv om vi ikke var enige i det, og vi